

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a JUDr. Aleny Hocké v právní věci **žalobce: J.Z.**, bytem ..., *zastoupeného JUDr. Radkem Bechyněm, advokátem, se sídlem Legerova 148, Kolín*, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.2.2016, čj. DSH/1606/16

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17.2.2016, čj. DSH/1606/16 (*dále jen „napadené rozhodnutí“*), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Stříbro (*dále jen „prvostupňový správní orgán“*) ze dne 26.8.2015, čj. 1495/SPO/15 (*dále jen „prvostupňové rozhodnutí“*), jímž byly zamítnuty námitky proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče (žalobce) a provedené záznamy byly potvrzeny. Žalobce rovněž požadoval, aby mu bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

II. Důvody žaloby

Dle žalobce žalovaný naprosto nereflektoval uvedené odvolací důvody a nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky, které byly součástí spisového materiálu, či některé důkazy upřednostnil jednostranně v neprospěch žalobce. Zcela ignoroval rozhodování jiných odvolacích správních orgánů ve věcech shodných a významně tak narušil právní jistotu účastníka řízení. Bude tedy přiléhavé přispět ke sjednocování rozhodovací praxe soudů.

Ad a) k tvrzení o nerespektování odvolacích důvodů žalobce uvedl, že se žalovaný nezabýval předloženými důkazními prostředky. Přílohou doplněného odvolání bylo i rozhodnutí odvolacího správního orgánu, Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24.4.2014, čj. MSK 49924/2014, vydané ve věci shodné. Z rozhodnutí je zcela zřejmé, že je běžnou praxí odvolacího správního orgánu posuzovat i jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje jednoznačně vyplývá, že se odvolací orgán zabýval kvalitou provedení jednotlivých rozhodnutí (v blokových řízeních) a také že jednotlivá rozhodnutí (v blokových řízeních) po posouzení označil za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z dalších rozhodnutí stejného odvolacího správního orgánu (Krajský úřad Moravskoslezského kraje) ve věcech shodných či obdobných rozhodnutí ze dne 22.10.2014, čj. MSK 126113/2014 a ze dne 12.11.2014, čj. MSK 121761/2014, vyplývá ustálenost práce odvolacího správního orgánu, a to hlavně ve skutečnosti, že odvolací správní orgán se zabývá způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na základě nichž jsou zaznamenávány body, kdy toto činí zejména na základě podaného odvolání, kdy odvolatel provedení takového posouzení požaduje a na možnou nezpůsobilost podkladů ve svém odvolání upozorňuje. Obdobný postup vyplývá z rozhodnutí prvostupňového správního orgánu Městského úřadu Písek ze dne 19.1.2015, čj. MUPI/2014/34902/CH- nám.BH/3, kdy prvostupňový správní orgán odmazal dva konkrétní záznamy z bodového hodnocení, které byly učiněny na základě nezpůsobilých podkladů. Dle správního řádu existuje zásada legitimního očekávání, kdy dle této zásady by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Tato zásada se de iure týká sice vždy jednoho konkrétního správního orgánu, ovšem v případě orgánů veřejné moci, jakými jsou krajské úřady, kterých existuje na území České republiky pouze třináct (!), se žalobce domníval, že i zde by měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných. Ačkoliv v českém právním systému neexistuje zvykové právo (precedens) užívání zásady legitimnosti jej de facto zavádí. Pokud tedy jeden správní orgán rozhoduje výše popsáním způsobem, není dle žalobce přiléhavé, aby totožný správní orgán pouze v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně. Tím by byla jednoznačně dotčena rovnost účastníků před zákonem, kdy tato rovnost je narušována pouze na základě místní příslušnosti k danému správnímu orgánu.

Ad b) k nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů žalobce v odvolání napadal jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný k tomu uvedl, že tyto posuzovat nemůže, byť praxe popsána v bodě předcházejícím vypovídá o praxi jiné. Jediné důkazy, které žalovaný posuzuje, jsou oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými je oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat

přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Dle žalobce nemůže být takovéto oznámení dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká, tak aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci. Žalobce respektuje názor správního orgánu, že rozhodnutí vydávané v blokovém řízení a blokové řízení samotné jsou velmi specifickým druhem řízení, ovšem toto konstatování nemůže omluvit nedostatky, které takové rozhodnutí nese z pohledu zákonem kladených požadavků na takovýto druh rozhodnutí. Příkladem jsou přiložená rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014 číslo bloku G 1498901 a série GF/2013 číslo bloku F 0832677, která nesplňují dle rozsudku Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí a naproti tomu rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013 číslo bloku C1404971, ze kterého je zřejmé, že byly dodrženy veškeré zákonem stanovené požadavky. Z uvedených rozhodnutí je patrné, že i přes specifickou daného druhu řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi zákonem kladenými požadavky, a to tak, aby bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, kdy a kde mělo ke spáchání přestupku dojít a dle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost měla být porušena. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí žalovaný je dle žalobce naprosto nesprávný. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu. V takovém případě pozbývá smyslu existence jakýchkoli orgánu veřejné moci.

Dle žalobce není podklad způsobit v následujících případech:

b i) v případě porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem není rozhodně dostatečným popisem přestupku formát „telefonování za jízdy aj.“ kdy zákonem stanovenou povinností řidiče je, dle § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., že řidič za jízdy nesmí: „při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení“ z vydaného rozhodnutí musí tedy být zřejmé, že přestupce porušil tuto povinnost za jízdy a dopustil se jí jako řidič motorového vozidla, a tedy že pouze netelefonoval např. se sadou hands-free.

b ii) Pokud z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit, kdy v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti, rozhodně přestupkové jednání nevyplývá z popisu „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“, kdy jednoznačným porušením povinnosti je pouze překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci (mimo obec) s uvedením, že mělo být porušeno ustanovení § 18 odst. 4 zák. č. 361/2000 Sb., který stanoví: „V obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km/hod. a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km/hod.“ či ustanovení § 18 odst. 3 zák. č. 361/2000 Sb., který stanoví: „Řidič motorového vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3 500 kg a autobusu smí jet mimo obec rychlostí nejvýše 90 km/hod.; na dálnici a silnici pro motorová vozidla rychlostí nejvýše 130 km/hod. Řidič jiného motorového vozidla smí jet rychlostí nejvýše 80 km/hod.“ v případě překročení rychlosti stanovené obecnou úpravou, či případně porušení ustanovení § 4 písm. c) zák. č. 361/2000 Sb., který stanoví: „řídít se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a

zařízeními pro provozní informace“ případě překročení nejvyšší povolené rychlosti stanovené místní úpravou.

b iii) Z rozhodnutí dále musí být naprosto zřejmé kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít. Tedy, aby bylo možno vyloučit, že přestupek se stal mimo pozemní komunikaci a přestupce měl být případně trestán dle zákona o přestupcích a nikoli dle zákona o provozu na pozemních komunikacích.

b iv) Údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí mohlo být vůbec přezkoumáno. Pokud jsou údaje uvedené v rozhodnutí nečitelné, není možné na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče, neboť z rozhodnutí nejsou zřejmé okolnosti daného přestupku.

Ad c) se žalobce vyjádřil ke konkrétním výtkám u jednotlivých pokutových bloků:

c i) **K pokutovému bloku série FD/2013 D1305139 ze dne 20.3.2015.** V kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/lf4“ Rozhodnutí obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, kdy je zde uveden pouze název obce (ještě značně nečitelný) zjevně Semošice, kdy ovšem obec Semošice, je rozdělena územně na tři různé části, jak je dohledatelné z veřejně dostupných zdrojů. Z nyní napadeného rozhodnutí nelze přezkoumatelným způsobem určit údaj o právní kvalifikaci, zdali k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku. Ve světle nejnovější judikatury nepostačí uvést pro konkretizaci místa přestupku pouze obec či část obce, ale naopak přesně uvést místo tak, aby v daném případě nebylo pochyb o místě přestupkového jednání. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vyličení události citovaného rozhodnutí je chybně uvedena jako již výše zmíněná právní kvalifikace „§18/4 zč.361/2000 Sb., přičemž správná právní kvalifikace zní § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000Sb., o provozu na pozemních komunikacích... Dle judikatury NSS: (volně citováno) Pouze při spojení srozumitelné právní kvalifikace, která postih takového jednání předpokládá (§ 18 odst. 4 viz výše) a skutkové věty lze hovořit o tom, že rozhodnutí v blokovém řízení má náležitosti kladené zákonem. V rozhodnutí jsou dále zjevné rozpory v datech, kdy v kolonce č. 9. je uvedeno, že přestupce převzal blok 10.3.2015 tedy 10 dní před spácháním přestupku samotného.

c ii) **K pokutovému bloku ze dne 27.1.2015.** V kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/lfl“. Rozhodnutí obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace ani vyličené přesné místo spáchání přestupkového jednání. Dále je zde popis skutku ve formátu „telefon“, což nepopisuje porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem. Z nyní napadeného rozhodnutí nelze přezkoumatelným způsobem určit údaj o právní kvalifikaci, zdali k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku. Ve světle nejnovější judikatury nepostačí uvést pro konkretizaci místa přestupku pouze obec či část obce, ale naopak přesně uvést místo tak, aby v daném případě nebylo pochyb o místě přestupkového jednání. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vyličení události

citovaného rozhodnutí je chybně uvedena jako již výše zmíněná právní kvalifikace „§ 7/c z.č. 361/2000 Sb., přičemž správná právní kvalifikace zní § 7 odst. 1 písm. c zákona č. 361/2000Sb., o provozu na pozemních komunikacích.... Dle judikatury NSS: (volně citováno) Pouze při spojení srozumitelné právní kvalifikace, která postih takového jednání předpokládá (§ 7 odst. 1 viz výše) a skutkové věty lze hovořit o tom, že rozhodnutí v blokovém řízení má náležitosti kladené zákonem.

c iii) K pokutovému bloku ze dne 10.11.2012. V kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/lfl“. Rozhodnutí obsahuje chybnou právní kvalifikaci, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání, není uvedena ani kilometráž komunikace ani vylíčené přesné místo spáchání přestupkového jednání. Dále je zde popis skutku ve formátu „telefon“, což nepopisuje porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem. Z nyní napadeného rozhodnutí nelze přezkoumatelným způsobem určit údaj o právní kvalifikaci, zdali k přestupkovému jednání mělo dojít na místě veřejně přístupném nebo na soukromém pozemku. Ve světle nejnovější judikatury nepostačí uvést pro konkretizaci místa přestupku pouze obec či část obce, ale naopak přesně uvést místo tak, aby v daném případě nebylo pochyb o místě přestupkového jednání. Rovněž právní kvalifikace uvedená v kolonce pro vylíčení události citovaného rozhodnutí je chybně uvedena jako již výše zmíněná právní kvalifikace „§ 7/c z.č. 361/2000 Sb.“, přičemž správná právní kvalifikace zní § 7 odst. 1 písm. c zákona č. 361/2000Sb., o provozu na pozemních komunikacích.... Dle judikatury NSS: (volně citováno) Pouze při spojení srozumitelné právní kvalifikace, která postih takového jednání předpokládá (§ 7 odst. 1 viz výše) a skutkové věty lze hovořit o tom, že rozhodnutí v blokovém řízení má náležitosti kladené zákonem.

Žalobce zpochybňoval způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny. Není tedy bez důvodných pochybností patrné komu, zejména kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací tak, jak zmiňuje Nejvyšší správní soud v rozhodnutí čj. 4 As 127/2014-39.

Na základě uvedených skutečností a výtek, ke každému konkrétnímu záznamu v bodovém hodnocení žalobce, se žalobce domáhal, aby se soud zabýval zejména otázkou, zda byla jednotlivá pravomocná rozhodnutí způsobilými podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Toto by měl příslušný soud posoudit zejména s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 4 As 127/2014-39, ze kterého mimo jiné vyplývá: „S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to ničeho nemění.“ Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro

záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen, když absence konkretizace a individualizace je v předmětné věci dle názoru žalobce právě případ pokutových bloků ze dne 20.3.2015, 27.1.2015 a 10.11.2012.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný navrhol zamítnutí žaloby. S odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že se ke všem odvolacím důvodům podrobně vyjádřil v souladu s § 68, odst. 3 správního řádu. Pokud se týká rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, již v napadeném rozhodnutí uvedl, že řeší určitý specifický případ konkrétního řidiče a není závazné pro další rozhodování jiných správních orgánů.

Dle žalovaného pokutové bloky, jejichž ověřené kopie jsou součástí spisové materie, obsahují veškeré náležitosti pro to, aby mohly na jejich podkladě být zaznamenány body do bodového hodnocení řidiče. Ve spisové materii se nacházejí pokutové bloky vyžádané prvostupňovým správním orgánem ke všem přestupkům, kterými byla dosažena hranice 12-ti bodů v evidenci řidiče. K použitým zkratkám v popisu přestupku na pokutových blocích žalovaný uvedl, že je vždy z celkového kontextu zcela zřejmé, o jaký přestupek se jedná. Dále je zde vždy uvedeno zákonné označení přestupku. Ve všech případech jsou přestupková jednání na pokutovém bloku zapsána zcela jednoznačně a jsou nezaměnitelná s jiným přestupkovým jednáním. Odkázal při tom na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4.9.2012, čj. 7 As 94/2012-20, ze kterého citoval část týkající se posuzování pokutových bloků po obsahové stránce.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále jen „s.ř.s.“*) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Žaloba není důvodná.

Právní hodnocení

Podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu *řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek, sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin nebo jehož trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno nebo u něhož bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, za který mu byl uložen*

trest nebo pro nějž bylo trestní řízení vedeno, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů. Podle odst. 2 písm. a) citovaného ustanovení záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno a) oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení.

Podle § 123c odst. 1 zákona o silničním provozu příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamenává řidičem dosažený počet bodů pouze do celkového počtu 12 bodů. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

Podle § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o přestupcích“) přestupek lze projednat uložením pokuty v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu (§ 13 odst. 2) zaplatit. Podle odst. 2 citovaného ustanovení proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat. Podle § 85 odst. 3 zákona o přestupcích nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty. Převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí. Podle odst. 4 citovaného ustanovení pověřené osoby jsou povinny prokázat, že jsou oprávněny ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení. Na pokutových blocích vyznačí, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.

Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, například z rozsudku ze dne 6.8.2008, čj. 9 As 96/2008-44, vyplývá, že „správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“ (obdobě viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4.12.2013, čj. 6 As 67/2013-16; všechny rozsudky jsou dostupné na www.nssoud.cz).

Pokud jde o rozhodnutí, na jejichž základě došlo k záznamu bodů, je třeba uvést, že závaznost takových rozhodnutí pro správní orgány vyplývá z § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu věta za středníkem, podle něhož *správní orgán si však nemůže učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, ani o otázkách osobního stavu*. Dále z ustanovení § 73 odst. 2 správního řádu věta před středníkem, podle něhož *pravomocné rozhodnutí je závazné pro účastníky a pro všechny správní orgány*. Jak vyplývá z uvedeného judikátu a uvedených ustanovení správního řádu, správní orgány obou stupňů se v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů zabývají pouze způsobilostí podkladů pro záznam, tj. zda existuje způsobilý podklad pro záznam ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu (v případě žalobce způsobilé pokutové bloky), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem, a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze zákona o silničním provozu. Správní orgány obou stupňů jsou tedy v řízení o námitkách vázány rozhodnutími o tom, že byl spáchán přestupek a kdo za něj odpovídá a nejsou oprávněny přezkoumávat tato rozhodnutí v blokovém řízení z hlediska jejich zákonnosti. Přezkum zákonnosti rozhodnutí lze provést pouze v rámci řízení, v jehož průběhu byla rozhodnutí vydána. Nevyužije-li účastník řízení řádných opravných prostředků, či se jich v případě blokového řízení o své vůli vzdá, případně v řízení o mimořádných opravných prostředcích nedojde k odstranění pravomocného rozhodnutí, nelze se námitkami nezákonnosti rozhodnutí zabývat v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu.

První žalobní námitka ad a) se týkala skutečnosti, že se žalovaný nezabýval předloženými důkazními prostředky, a to rozhodnutími Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a rozhodnutím Městského úřadu Písek, dle žalobce vydaných ve shodné věci, kde se tyto orgány zabývaly zkoumáním způsobilosti podkladů k provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče, a žalovaný měl postupovat obdobným způsobem (se stejnou rozhodovací praxí). Dle žalobce žalovaný postupoval odlišně a tím porušil zásadu legitimního očekávání. Zásada legitimního očekávání je upravena v § 2 odst. 4 správního řádu, podle něhož *správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly*. K této námitce soud uvádí (v souladu s napadeným rozhodnutím), že rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek řeší specifické případy konkrétních řidičů a nejsou tak závazná pro rozhodování jiných správních orgánů. Žalobce navíc předložením tří rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a jednoho rozhodnutí Městského úřadu Písek a žádným způsobem neprokázal, že daná rozhodnutí představují ustálenou praxi správních orgánů v obdobných či shodných případech, neboť jejich správnost nelze posoudit bez podrobnější znalosti spisového materiálu v daných případech, kterou však zdejší soud nemá. Proto není tato námitka důvodná.

Soud v rámci přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí posuzoval, zda existují způsobilé podklady pro jednotlivé záznamy (tj. pravomocná rozhodnutí ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda byly jednotlivé záznamy v registru řidičů provedeny v souladu s příslušným způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení daného jednání.

Žalobce v žalobě ad b) namítal, že žalovaný vycházel při zápisech záznamů bodů do bodového hodnocení jen z oznámení od příslušných oddělení policie, jimiž bylo oznámeno spáchání přestupku žalobcem, následně projednávaném v blokovém řízení, aniž by je porovnal s rozhodnutími, kterých se týkalo, aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci. Soud uvádí, že toto tvrzení žalobce se nezakládá na pravdě, neboť jak vyplynulo ze správního spisu, prvostupňový správní orgán si vyžádal od příslušných orgánů Policie České republiky ověřené kopie předmětných rozhodnutí (pokutových bloků) o spáchaných přestupcích. Z prvostupňového a napadeného rozhodnutí i ze správního spisu je patrné, že správní orgány obou stupňů porovnaly oznámení o spáchání přestupku a pokutové bloky a došli k názoru, že údaje uvedené v jednotlivých oznámeních Policie ČR o udělení pokuty v blokových řízeních odpovídají obsahu příslušných pokutových bloků.

Celkový počet 12 bodů v registru řidičů byl žalobcem dosažen na základě uvedených pokutových bloků:

Dva body za přestupek ze dne 10.11.2012 podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, za držení telefonního přístroje za jízdy. Blok **série NA/2007 č. A2099567**, na místě nezaplacený ve výši 500 Kč, vydaný PČR, odbor služby dopravní policie, dálniční odd. Ostrov u Stříbra, místo - dálnice D5, 125 km, směr SRN.

Sedm bodů na základě rozhodnutí Okresního soudu Plzeň-jih ze dne 11.7.2013, čj. 2T 76/2013-54, které nabylo právní moci dne 11.7.2013, jímž byl žalobce shledán vinným z přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku.

Dva body za přestupek ze dne 27.1.2015 podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 a § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, za držení telefonního přístroje za jízdy (vedený pod čj. KRPP-15108-2015-031106). Blok **série GE/2014 č. E 2270888** na místě zaplacený ve výši 100 Kč, vydaný Policií ČR, Územní odbor Plzeň-venkov, DL, Anglické nábřeží. 7, Plzeň, v obci Blovice, ul. 11/117. Na pokutovém bloku je uvedeno: „Souhlasím s projednáním přestupku v blokovém řízení, potvrzuji, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí, a potvrzuji převzetí části A bloku dne 27.1.2015, podpis přestupce. Totožnost ověřena dle OP č. 203103436, jméno, příjmení přestupce, datum narození.

Dva body za přestupek ze dne 20.3.2015 podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, za překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci, kde je stanovena max. rychlost 50 km/hod., jel 68 km/h (vedený pod čj. KRPP-47225/PŘ-2015-030106). Blok **série FD/2013 č. D1305139**, na místě zaplacený ve výši 500 Kč, vydaný Policií ČR, Územní odbor Domažlice, DL, Kosmonautů 165, Domažlice. Na pokutovém bloku je uvedeno: „Souhlasím s projednáním přestupku v blokovém řízení, potvrzuji, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí a potvrzuji převzetí části A bloku dne 20.3.2015, podpis přestupce. Totožnost ověřena dle OP č. 203103436, jméno, příjmení přestupce, datum narození.

Soud se ztotožňuje s konstatováním žalovaného uvedeným v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že v řízení o námitkách byly učiněny všechny úkony potřebné ke kontrole správnosti jednotlivých podkladů pro záznam (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze

dne 24.8.2010, čj. 5 As 39/2010, dostupný na www.nssoud.cz). Prvostupňový správní orgán vyžádal od příslušných orgánů Policie ČR pokutové bloky a údaje na nich byly porovnány s oznámeními o uložení pokuty v blokovém řízení a s údaji uvedenými v evidenci a bylo zjištěno, že tyto údaje spolu plně korespondují. Body do bodového hodnocení řidiče byly zaznamenány na podkladě vydaných platných rozhodnutí. Pokutové bloky obsahují veškeré náležitosti, jsou jasné a srozumitelné a tedy způsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný v té souvislosti odkázal na výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6.8.2008, čj. 9 As 96/2008-44 s tím, že se v případě všech namítaných přestupků ve spisové dokumentaci nachází způsobilý podklad pro záznam bodů ve formě pokutových bloků. K tomu soud uvádí, že v odvolání stejně tak jako v žalobě byla zpochybňována způsobilost toliko pokutových bloků jako podkladů pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče (žalobce).

Hodnocením obsahu pokutových bloků se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4.9.2012, čj. 7 As 94/2012-20, podle něhož „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovitě formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásky“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil.“ Obdobně se Nejvyšší správní soud vyjádřil v žalobcem citovaném rozsudku ze dne 28.8.2014, čj. 4 As 127/2014-39. V souladu s uvedenou judikaturou Nejvyššího správního soudu přistoupil zdejší krajský soud k hodnocení v žalobě uvedených konkrétních námitek vůči konkrétním pokutovým blokům.

K námitkám vůči **pokutovému bloku série FD/2013 D1305139 ze dne 20.3.2015** soud uvádí: V uvedeném pokutovém bloku je popis skutku „20.3.2015, 14:55 hod., Semošice, obec, § 18/4 z.č. 361/2000 Sb., řidič překročil dovolenou rychlost v obci (50 – 70 – 68), RZ ...“. Pokuta byla uložena za přestupek „125c/If4 zák.č. 361/2000 Sb.“ Z tohoto popisu vyplývá, že žalobce porušil vozidlem RZ ... v obci Semošice dne 20.3.2015 ve 14:55 hod. ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu (řidič smí jet v obci nejvýše rychlostí 50 km v hodině) tím, že mu byla naměřena rychlost 68 km v hodině, a dopustil se tím přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu (fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km v hodině). Jako přestupce byl identifikován žalobce (uvedeno jméno, příjmení, rodné číslo, adresa, číslo občanského průkazu) a blok je opatřen podpisem přestupce. Výše pokuty činila 500 Kč a žalobce ji na místě zaplatil. V rozhodnutí nejsou zjevné rozpory v datech, jak namítá žalobce, neboť v kolonce č. 9. není uvedeno, že přestupce převzal blok 10.3.2015, tedy 10 dní před spácháním přestupku samotného, ale je uvedeno datum 20.3.2015, tedy v den spáchání přestupku a vystavení pokutového bloku. Z pokutového bloku je tak zřejmé kde, kdy, komu a za co byla v blokovém řízení pokuta uložena. Blok obsahuje i právní kvalifikaci, na jejímž základě byla žalobci

uložena pokuta a následně zapsán příslušný počet dvou bodů. Uvedený pokutový blok byl způsobilý k záznamu dvou bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).

K námitkám vůči **pokutovému bloku série GE/2014 č. E 2270888 ze dne 27.1.2015** soud uvádí: V uvedeném pokutovém bloku je popis skutku „*27.1.2015 v 9:50 hod., Blovice, II/117, § 7/1c) z.č. 361/2000 Sb., držení hovorového zařízení za jízdy řidičem, RZ: ...*“. Pokuta byla uložena za přestupek „*125c/1fl zák.č. 361/2000 Sb.*“. Z tohoto popisu vyplývá, že žalobce porušil vozidlem RZ:.. dne 27.1.2015 v 9:50 hod. ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu (řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení), když za jízdy držel v ruce hovorové zařízení a dopustil se tím přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1. zákona o silničním provozu [fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení]. Jako přestupce byl identifikován žalobce (uvedeno jméno, příjmení, datum narození a rodné číslo, adresa, číslo občanského průkazu s poznámkou „*Lustrace*“) a blok je opatřen podpisem přestupce. Výše pokuty činila 100 Kč a žalobce jí na místě zaplatil. Z pokutového bloku je zřejmé kde, kdy, komu a za co byla v blokovém řízení pokuta uložena. Blok obsahuje i právní kvalifikaci, na jejímž základě byla žalobci uložena pokuta a následně zapsán příslušný počet bodů. Není zde popis skutku ve formátu „telefon“, jak namítá žalobce, ale je popsán skutek slovy „*držení hovorového zařízení za jízdy řidičem*“, z čehož je naprosto zřejmé jednání přestupce, které bylo následně posouzeno jako výše uvedený přestupek. Uvedený pokutový blok byl způsobilý k záznamu dvou bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).

K námitkám vůči **pokutovému bloku série NA/2007 č. A2099567 ze dne 10.11.2012** soud uvádí: je zde doba, místo a popis přestupkového jednání „*09:46 HOD. 10.11.2012, D5, 125 KM, K SRN, § 7/1c z.č. 361/2000 Sb., při jízdě držel v ruce telefon (četl SMS)*“. Z tohoto popisu vyplývá, že žalobce porušil vozidlem ... (uvedeno jako první řádka pokutového bloku) dne 10.11.2012 v 09:46 hod. ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu (řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení), když za jízdy držel v ruce telefonní přístroj a dopustil se tím přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1. zákona o silničním provozu [fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení]. Jako přestupce byl identifikován žalobce (uvedeno jméno, příjmení, datum narození a rodné číslo, adresa, číslo občanského průkazu a číslo řidičského průkazu) a blok je opatřen podpisem přestupce. Výše pokuty činila 500 Kč a nebyla na místě zaplacená. Je zde uvedeno: „*Potvrzuji převzetí dílu B pokutového bloku dne 10.11.2012*“. Není zde popis skutku ve formátu „telefon“, jak namítá žalobce, ale je popsán skutek slovy „*při jízdě držel v ruce telefon*“, z čehož je naprosto zřejmé jednání přestupce, které bylo následně posouzeno jako výše uvedený přestupek. Z pokutového bloku je zřejmé kde, kdy, komu a za co byla v blokovém řízení pokuta uložena. Blok obsahuje i právní kvalifikaci, na jejímž základě byla uložena pokuta a následně zapsán příslušný počet bodů. Uvedený pokutový blok byl způsobilý k zápisu dvou bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).

Na základě uvedeného činí soud závěr, že zápisy uvedené na žalobcem zpochybňovaných pokutových blocích ze dne 20.3.2015, ze dne 27.1.2015 a ze dne 10.11.2012 jsou čitelné a zcela srozumitelné a proto byly způsobilými podklady pro záznam příslušných bodů do bodového hodnocení registru řidiče (žalobce).

Není proto správné obecné tvrzení žalobce v úvodu žaloby, že žalovaný „*naprosto nereflektoval uvedené odvolací důvody a nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky, které byly součástí spisového materiálu, či některé důkazy upřednostnil jednostranně v neprospěch žalobce. Zcela ignoroval rozhodování jiných odvolacích správních orgánů ve věcech shodných a významně tak narušil právní jistotu účastníka řízení.*“

Závěr

Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s řízením náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.**

V Plzni dne 26. května 2017

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost: Kovářiková